

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ivana Koblihy a soudců JUDr. Marty Tůmové a JUDr. Ivany Petrové ve věci žalobce: **LUCAS, spol. s r.o.**, Půlkruhová 27, Praha 6, IČ 48535711, zastoupeného JUDr. Ondřejem Tošnerem, advokátem se sídlem Slavíkova 1568/23, Praha 2, proti žalovanému: **DDF - EUROSTAV, s r.o.**, Opletalova 1015/55, Praha 1 – Nové Město, IČ 40764931, zastoupenému Mgr. Zdeňkem Vaňátkem, advokátem se sídlem Vyšehradská 21, Praha 2, o **zaplacení 260.000,- Kč s příslušenstvím, rozsudkem pro uznání**, o odvolání žalovaného proti rozsudku pro uznání Městského soudu v Praze č.j. 33Cm 35/2011-45 ze dne 6. října 2011

t a k t o :

I. Rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 33Cm 35/2011-45 ze dne 6. října 2011 se potvrzuje.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů odvolacího řízení 25.860,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci 260.000,- Kč se 7,75% úrokem z prodlení z této částky od 19.10.2010 do zaplacení a zaplatit k rukám právního zástupce žalobce 62.120,- Kč na náhradu nákladů řízení.

V odůvodnění uvedl, že žalobce se domáhal na žalovaném zaplacení částky ve výši 260.000,- Kč se 7,75% úrokem z prodlení z této částky počínaje dnem 19.10.2010 do zaplacení za dodávku a montáž zařízení na základě objednávky žalovaného ze dne 12.3.2010 v rámci zakázky Úprava plochy ve vnitrobloku Gen. Píky – Praha 6, Městské části Praha 6. Uvedl dále, že žalovaný na předmětnou fakturu zaplatil dne 8.11.2010 75.104,- Kč, po opakovaných urgencích zaplatil dne 6.1.2011 100.000,- Kč, dne 10.1.2011 20.000,- Kč, dne 12.1.2011 10.000,- Kč a dne 31.1.2011 10.000,- Kč, tedy celkem uhradil 215.104,- Kč. Zbývající dlužnou částku, tj. 260.000,- Kč tedy nezaplatil.

Soud prvního stupně vydal pod č.j. 33Cm 35/2011-31 ze dne 4.8.2011 usnesení, kterým vyzval žalovaného podle ust. § 114b o.s.ř. k věcnému vyjádření k žalobě, v případě, že nárok zcela neuzná, k vyličení všech rozhodujících skutečností, označení důkazů k prokázání jeho tvrzení a k předložení listinných důkazů, jichž se dovolává, a to ve lhůtě 30 dnů od doručení usnesení. Soud prvního stupně žalovaného poučil o důsledku o nevyjádření se nebo nesdělení vážných důvodů, které mu v tom brání, ve stanovené lhůtě. Usnesení i žaloba byly žalovanému doručeny dne 9.8.2011 vyzvednutím v datové schránce. Žalovaný ve stanovené lhůtě věcné vyjádření k žalobě soudu nepodal ani soudu nesdělil, že by mu v tomto vyjádření bránil vážný důvod a jaký, na usnesení soudu vůbec nereagoval.

Vzhledem k tomu, že žalovaný ve stanovené třicetidenní lhůtě se k žalobě nevyjádřil, nevyličil rozhodující skutečnosti, na nichž staví svoji obranu a nepřipojil listinné důkazy, jichž se dovolává, přičemž strana žalující na žalobě trvala, rozhodl soud prvního stupně v souladu s §153a odst. 3 o.s.ř. tak, že žalobě vyhověl ohledně vzneseného nároku i požadované smluvní pokuty rozsudkem pro uznání. Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodnil ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. s tím, že žalobce byl ve věci procesně úspěšný.

Proti tomuto rozsudku se žalovaný odvolal. Odvolání odůvodnil zejména tím, že nebyly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání.

Uvádí dále, že ke splnění povinnosti podat vyjádření ve věci, uložené žalovanému v usnesení soudu ze dne 4.8.2011, bránily vážné důvody. Jednatel žalovaného pan Pavel Kasík nebyl přítomen v sídle společnosti, neboť byl pracovně uvázan mimo hl. město Prahu. Kvůli této skutečnosti se tak jednatel společnosti nemohl seznámit s uvedeným usnesením a dále pak podat soudu kvalifikované vyjádření. Žalovaný byl tedy až teprve po návratu jeho jednatele schopen využít svého procesního práva ve smyslu ust. § 101 odst. 1 písem. a) o.s.ř. a uvést v průběhu řízení všechna potřebná tvrzení. V současné době jednatel žalovaného je ve zdravotní indispozici.

Vzhledem k tomu, že jednatel žalovaného byl v rozhodné době mimo hl. město Prahu, žádá žalovaný soud, aby mu poskytl přiměřenou lhůtu k obstarání a dodání dokladů prokazujících nepřítomnost jednatele v sídle společnosti, které si musí vyžádat od příslušných osob.

Žalovaný navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek pro uznání zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek i řízení, které jeho vydání předcházelo, dle § 212 a násl. o.s.ř.

Odvolací soud provedl dokazování sdělením obsahu níže uvedených listin:

- usnesení Městského soudu v Praze č.j. 33Cm 35/2011-31 ze dne 4.8.2011 – výzva k vyjádření
- potvrzení o dodání a doručení do datové schránky ze dne 3.10.2011 – doklad o doručení výše uvedeného usnesení do datové schránky dne 9.8.2011.

Při jednání žalovaná strana odkázala v plném rozsahu na své odvolání a navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Žalobce se vyjádřil tak, že žalovaný nedoložil rozhodné skutečnosti, z nichž by bylo možné dovodit, že odvolání je důvodné. Navrhuje potvrzení napadeného rozsudku a žádá náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 25.860,- Kč.

Dle § 114b odst. 1 o.s.ř. vyžaduje-li to povaha věci nebo okolnosti případu, jakož i tehdy, bylo-li o věci rozhodnuto platebním rozkazem, elektronickým platebním rozkazem nebo evropským platebním rozkazem, může předseda senátu místo výzvy podle § 114a odst. 2 písm. a) nebo nebylo-li takové výzvě řádně a včas vyhověno, žalovanému usnesením uložit, aby se ve věci písemně vyjádřil a aby v případě, že nárok uplatněný v žalobě zcela neuzná, ve vyjádření vyličil rozhodující skutečnosti, na nichž staví svoji obranu, a k vyjádření připojil listinné důkazy, jichž se dovolává, popřípadě označil důkazy k prokázání svých tvrzení; to neplatí ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2), a ve věcech uvedených v § 120 odst. 2.

Dle odst. 2 cit. ust. k podání vyjádření podle odstavce 1 předseda senátu určí lhůtu, která nesmí být kratší než 30 dnů od doručení usnesení. Bylo-li o věci rozhodnuto platebním rozkazem, elektronickým platebním rozkazem nebo evropským platebním rozkazem, určí tuto lhůtu až ode dne podání odporu proti platebnímu rozkazu, elektronickému platebnímu rozkazu nebo evropskému platebnímu rozkazu.

Dle odst. 3 cit. ust. usnesení podle odstavce 1 nelze vydat nebo doručit po přípravném jednání podle § 114c nebo po prvním jednání ve věci.

Dle odst. 4 cit. ust. usnesení podle odstavce 1 musí být žalovanému doručeno do vlastních rukou, náhradní doručení je vyloučeno. Usnesení nesmí být žalovanému doručeno dříve než žaloba.

Dle odst. 5 cit. ust. jestliže se žalovaný bez vážného důvodu na výzvu soudu podle odstavce 1 včas nevyjádří a ani ve stanovené lhůtě soudu nesdělí, jaký vážný důvod mu v tom brání, má se za to, že nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznává; o tomto následku (§ 153a odst. 3) musí být poučen. To neplatí, jsou-li splněny předpoklady pro zastavení řízení nebo odmítnutí žaloby.

Z uvedeného vyplývá, že soud může vydat kvalifikovanou výzvu vždy v případě, kdy rozhodl ve věci platebním rozkazem, elektronickým platebním rozkazem nebo evropským platebním rozkazem. Vydání usnesení obsahujícího výzvu žalovanému ke kvalifikovanému vyjádření není tehdy, byl-li ve věci vydán platební rozkaz, podmíněno tím, že to vyžaduje povaha věci nebo okolnosti případu. Jestliže soud shledal žalobu (návrh) vyhovující požadavkům na vydání platebního rozkazu (§ 172 odst. 1), elektronického platebního rozkazu (§ 174a) nebo evropského platebního rozkazu (§ 174b) a vydal podle ní takový platební rozkaz, může i v jednoduché věci postupovat podle § 114b odst. 1 (R 65/2005).

S marným uplynutím lhůty, kterou soud stanovil žalovanému pro písemné vyjádření ve věci, § 114b odst. 5 o.s.ř. spojuje - jak vyplývá z jeho znění - fikci, že nárok, který byl proti němu uplatněn v žalobě, zcela uznává. Na základě této fikce uznání nároku pak soud rozhodne v neprospěch žalovaného rozsudkem pro uznání (§ 153a odst. 3 o.s.ř.), neboť její účinky - jestliže opravdu nastala - za řízení nelze vyvrátit (a to ani důkazem opaku) a nezanikají ani uplynutím času; na tom, že nastala fikce uznání nároku uplatněného žalobou, proto nic nemohou změnit okolnosti, že se žalovaný opožděně ve věci písemně vyjádřil, že nárok žalobce v tomto vyjádření zcela (v plném rozsahu) neuznal a že v opožděném vyjádření vyličil rozhodující skutečnosti, na nichž staví svoji procesní obranu, popřípadě že ve svém vyjádření uplatnil námitku promlčení (rozh. NS ČR 21 Cdo 2433/2004). Jinými slovy, žalovaný může zabránit fikci uznání jen tím, že ve vyjádření vyličí rozhodující skutečnosti tak, aby bylo zřejmé, kterým žalobním tvrzením a jakou svou skutkovou verzí jim oponuje, nebo jaké skutečnosti ke své obraně samostatně uplatňuje. Pokud žalovaný ve vyjádření uvede jen povšechná odmítnutí žalobcových tvrzení bez

konkrétních vysvětlení, anebo jen námitky procesní povahy, nedostojí požadavku uloženého mu výzvou.

Z obsahu spisu v první řadě vyplývá, že žalobce v žalobě tvrdil, že provedl v rámci zakázky „Úprava plochy ve vnitrobloku Gen. Píky – Praha 6“ na základě objednávky žalovaného ze dne 12.3.2010 jako subdodavatel žalovaného dodávku a montáž několika posilovacích strojů, houpačky Hnízdo, vahadlové houpačky, pískoviště včetně písku a podkladní vrstvy, kolébačky na pružině, kolotoče a sestavy pro menší děti, a to v celkové ceně 791.840,- Kč bez DPH. Celkové dílo bylo potom žalovaným předáno Městské části Praha 6 dne 21.5.2010. Po dokončení zakázky byla žalobcem vystavena dne 4.10.2010 konečná faktura č. 20891 na částku 475.104,- Kč. Žalovaný na předmětnou fakturu zaplatil dne 8.11.2010 75.104,- Kč, po opakovaných urgencích zaplatil dne 6.1.2011 100.000,- Kč, dne 10.1.2011 20.000,- Kč, dne 12.1.2011 10.000,- Kč a dne 31.1.2011 10.000,- Kč, tedy celkem uhradil 215.104,- Kč. Zbývající dlužnou částku, tj. 260.000,- Kč tedy nezaplatil.

Dále z něj vyplývá, že soud prvního stupně ve věci rozhodl ve zkráceném řízení platebním rozkazem č.j. 33CmRo 35/2011-19 ze dne 11.4.2011, který byl zrušen usnesením č.j. 33CmRo 35/2011-22 ze dne 26.5.2011 vzhledem k tomu, že se jej nepodařilo doručit.

Soud prvního stupně vydal usnesení č.j. 33Cm 35/2011-31 ze dne 4.8.2011 dle § 114b odst. 1 o.s.ř. se lhůtou dle § 114b odst. 2 o.s.ř. ke splnění v něm uložené povinnosti do 30 dnů od podání odporu a s příslušným poučením o následcích nesplnění této výzvy ve stanovené lhůtě. Usnesení bylo žalovanému doručeno dne 9.8.2011. Do vydání rozsudku pro uznání na výzvu nikterak nereagoval. V důsledku toho nastala zákonná fikce uznání nároku uplatněného žalobou a soud prvního stupně tak nepochybil, když rozhodl dle § 153a odst. 3 o.s.ř.

K námitce žalovaného ohledně nedostatku právního posouzení žalobcova nároku soudem prvního stupně odvolací soud konstatuje, že pokud nastane fikce uznání dle § 114b odst. 5 o.s.ř., je soud povinen rozhodnout rozsudkem pro uznání dle § 153a odst. 3 o.s.ř., a to bez ohledu na to, zda je nárok tvrzený v žalobě podložen důkazy, a bez ohledu na to, že se žalovaný k žalobě vyjádřil tak, že nárok neuznává, avšak nesplnil výzvu dle § 114b o.s.ř., tedy nevylicil rozhodující skutečnosti, na nichž staví svou obranu. Dále upozorňuje na to, že odůvodnění rozsudku pro uznání je odůvodněním „zkráceným“ a dle § 157 odst. 3 o.s.ř. musí obsahovat předmět řízení a stručný výklad důvodů, pro které bylo soudem rozhodnuto rozsudkem pro uznání, což znamená, že soud uvede, proč má za to, že byly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání dle §153a odst. 3 o.s.ř.

S ohledem na shora uvedené odvolací soud napadený rozsudek jako věcně správný potvrdil (§219 o.s.ř.).

O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl odvolací soud v souladu s § 224 odst. 1 o.s.ř. dle § 142 odst. 1 o.s.ř. Žalobci přiznané náklady odvolacího řízení se skládají z odměny za zastupování ve výši jedné poloviny, tj. 21.250,- Kč podle § 3 odst. 1, §10 odst. 3, § 18 odst. 1 vyhl.č. 484/2000 Sb., náhrady hotových výdajů 1x 300,- Kč (účast na jednání) dle §13 odst. 3 vyhl.č. 177/1996, tedy celkem 21.550,- Kč, spolu s 20% DPH (4.310,- Kč) pak dohromady 25.860,- Kč

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není přípustné dovolání, ledaže na základě dovolání podaného do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu České

republiky prostřednictvím soudu prvního stupně dospěje dovolací soud k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam.

V Praze dne 27. června 2012

JUDr. Ivan Koblíha, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Klára Šaldová